

JEZIKOVANJE

Ko sem pod seboj opazovala enkrat en pogled nad zasneženo in začuda tisti dan s soncem obsijano Slovenijo, mi ni bilo prav nič žal, da odhajam v znatno toplejše kraje. Teško je dojeti, da pravzaprav prostovoljno zapuščam ljudi, ki jih iz srca ljubiš. Popolnoma nedojemljivo pa je v tistem trenutku dejstvo, da boš najbolj pogršel stvari, ki so ti v domovini vsakdanje in samoumevne.

Z dvema ogromnima nahrbtnikoma, s še večjo potovalko ter torbico z osebnimi stvarmi poiščem taksista in mu prav ponosno v španščini razložim, kam bi rada. Moja samozavest glede poznavanja jezika je začela prav hitro pešati, saj sem opažala, kako težko izražam misli, včasih še v tako banalnem pogovoru. Sem pa najbrž na račun mojih začetnih nerodnosti iztržila popust pri prevozu.

Noči v Madridu so nepozabne. No, kakor za koga. Odvisno je pač od količine alkohola, ki ga zaužiješ. Nedvomno pa je v takem ambientu s komunikacijo kar precej manj težav. Ne le da se ti kot tujcu že sam jezik zazdi precej manj zahteven, tu je še govorica rok, telesa, pogledi, gibi, ples, udarci... Vse je izmenjavanje idej.

Čas je bil, da spoznam svojo "sotrpinko" v projektu, kateremu sem šla naproti. Slišala sem, da so Belgijci precej zaprti, dolgočasni in resni ljudje. Vendar že prvi pogled na Tino, prav do ušes nasmejana, je pregnal vse stereotipe. Dejstvo, da ne govori špansko, pa je mojo situacijo dodatno zapletlo, saj sem morala iz spomina vleči že dolgo nerabljeno angleščino. Pogosto sem služila še za prevajalko, saj so Špancem tuji jeziki španska vas. Na koncu dneva (ali noči, kakor koli se je že pač obrnilo) me je včasih prav pošteno bolela glava - od samega razmišljanja.

Dnevi so minevali, mi pa smo se učili in izpopolnjevali v jezikih: Španci flamsko, Belgijka slovensko, Slovenka špansko, Španci slovensko, Belgijka špansko, Slovenka flamsko. Na koncu smo seveda vsi znali naročiti pivo v vseh jezikih, prav tako nazdraviti, najbolj zanimivo pa je bilo učenje komuniciranja s tujcem nasprotnega spola.

In tako se nekega jutra zbudim vsa prepotena in prestrašena... sanjala sem v španščini! Joj, ne, pa saj tudi razmišljam po špansko. Kaj se je zgodilo z mojo slovenščino? Oddrvim do najbližje govorilnice in pokličem domov. Ampak to ni isto! Za par slovesnih besed, katerih besedni red preklete spominja na španskega, se z neznansko brzino odštevajo evri na telefonu. Še nekaj časa po pogovoru se trudim z mislimi v slovenščini, ki pa jih kaj hitro preplavijo besede iz ulic in trgov.

Mama, zaskrbljena nad mojim izpadom, vendar prepričana, da glede slovenščine mi pa res ni treba skrbeti, me zvečer še enkrat pokliče. Na njene stroške, da se lahko v miru pogovoriva. Ker je vedela, da se Tina že prav hitro uči slovensko, je na koncu pogovora, kolikor ji je glas dopuščal, zavpila tudi njej v slovo enega "luuuuupčka". Od strahu sem odmaknila slušalko, ob tem pa se sploh nisem zavedla, da ob meni sedi Španec, ki se prav tako vestno uči pristne slovenske besede. Mama se je začudeno poslovila, saj tisti dan ni dobila Tininega "lupčka", moj španski prijatelj pa je tisto noč prav gotovo sanjal - v slovenščini.

Mia Michelizza, 22 let